

W niniejszym projekcie będą prowadzone badania z zakresu paleoslawistyki, interdyscyplinarnej dyscypliny humanistycznej, związanej z historią najstarszych języków, literatur i kultur słowiańskich. Zespół ma zamiar skoncentrować się na słabo dotychczas przebadanym zagadnieniu, w jaki dokładnie sposób język cerkiewnosłowiański, niebędący nigdy językiem mówionym, oddziaływał na poszczególne dialekty i języki słowiańskie, utrwalone w starodrukach cyrylickich i rękopisach, pochodzących z XV–XVIII wieku, a więc z okresu, w którym zaczęły się właśnie kształtować odrębne od cerkiewnosłowiańskiego nowożytnie języki słowiańskie. Zespół ma zamiar przebadać starodruki i rękopisy w celu uzyskania pełniejszego obrazu współoddziaływania pomiędzy tradycyjnym językiem literackim Słowian a rozwijającymi się w toku stuleci ojczystymi wariantami i standardami językowymi z obszaru *Slavia Orthodoxa*. Głównym celem projektu jest więc uzyskanie jasnego obrazu sytuacji językowej na obszarze prawosławnej Słowiańszczyzny u progu nowożytności.

Prowadzone w ramach niniejszego projektu badania przyczynią się do lepszego zrozumienia procesów historycznojęzykowych, zachodzących na obszarze różnych państw i ziem, zamieszkałych przez słowiańskojęzyczne etnosy i narody, ukazując najważniejsze okresy w rozwoju języków słowiańskich oraz kluczowe momenty w ich historii. Co więcej, ustalenia, będące efektem pracy badawczej zespołu, będą mogły zostać wykorzystane przez naukowców, reprezentujących inne dyscypliny, np. historyków, mediewistów czy teologów.